

ботка. Но ние казахме вече, че по-голѣмата частъ отъ бжлгарските славяне е била покржстена още преди св. Кирила и Методия, слѣдователно нашата обязанность е да разглѣдаме тоя вопросъ малко по-нашироко, т. е. да видиме на какавъ езикъ сж са молиле пжрвоначалните славяне и сжществовале ли сж у тѣхъ славянски богослужебни книги. Ако нѣкои учени мжже и да говорятъ, че преди *кирилицата*, т. е. преди измисленните отъ св. Кирила писмена, е била изнамѣренна *глаголицата* *) и че съ нейната помощъ старовременните славянски племена сж извжршвале своите потрѣбности и имале сж на своятъ езикъ много черковни книги, но множество достовѣрни факти противорѣчатъ на това мнѣние и даватъ ни да разбереме, че глаголическата азбука е била измислена много по-късно отъ *кирилицата* и отъ времето на св. Кирила. Черноризецъ Храбръ, който е билъ почти сжвременникъ на нашите равноапостоли, говори, че преди Кирила и Методия славянските христиене сж извжршвале своите потрѣбности съ грцките и съ латинските писмена. „Но човѣколюбецъ богъ, продължава Храбръ, който управлява сичко и който не оставя човѣческиятъ родъ безъ разумъ, но синца ни води камъ разумьтъ и камъ спасението, помиловалъ славянскиятъ родъ, испроводилъ му св. Костантина философа, називаемаго Кирилъ, който е билъ мжжъ праведень, който е любилъ истината

---

*) Глаголицата са е употрѣбляла отъ католическите славяне, на които паните сж запрѣщале да употрѣбляватъ кирилицата (като еретическа). Най-старите глаголически памѣтници сж отъ XI вѣкъ. Гл. „Обзоръ исторіи Славянскихъ литературъ,“ отъ Пипина и Спасовича.